

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. M. S., Ph.D.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 10. 2010, čj. KUOK 104972/2010, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2012, čj. 22 A 208/2010 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Šumperk, odbor dopravy, zamítl rozhodnutím ze dne 22. 7. 2010, čj. MUSP 75496/2010, žádost žalobce o trvalé vyřazení vozidla Škoda 120, RZ X, kategorie M1, z registru vozidel, neboť podle zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., je osobou oprávněnou činit návrhy na trvalé vyřazení zásadně vlastník vozidla. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „žalovaný“), zamítl odvolání rozhodnutím ze dne 25. 10. 2010, čj. KUOK 104972/2010, a potvrdil napadené rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 21. 6. 2012, čj. 22 A 208/2010 - 27, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Proti rozhodnutí krajského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost. Stěžovatel v ní pouze uvedl, že rozsudek krajského soudu napadá v celém rozsahu z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právních otázek, a uvedl seznam důkazů. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval k doplnění kasační

stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce usnesením ze dne 5. 9. 2012, čj. 8 As 94/2012 - 12, a to tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů kasační stížnost podává. Usnesení obsahovalo rovněž poučení, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, Nejvyšší správní soud ji odmítne podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 9. 2012.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[4] Lhůta stanovená usnesením počala podle § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet dnem následujícím po dni doručení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 7. 9. 2012, lhůta tedy začala plynout dne 8. 9. 2012. Lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Lhůta tedy uplynula v pondělí 8. 10. 2012.

[5] Stěžovatel důvody kasační stížnosti nedoplnil, tj. neuvedl zákonné náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s., ač byl o následcích marného uplynutí lhůty řádně poučen. Kasační stížnost tak postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Nejvyšší správní soud proto předmětnou kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

[6] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu